گزارش یک

زهرا چیذری

۵۰۰ تن تریاک قانونی، سهم مافیای تریاک!

مطابق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس مصرف تریاک دارویی کشور حدود ۴۶۰ تن برآورد می‌شود

اما در سال‌های اخیر این مصرف بیش از هزار تن ادعا شده؛ اختلاف ۵۰۰ تنی میان نیاز صنعت دارویی کشور به تریاک، ماجرا را ابهام برانگیز کرده‌است

کشت خشخاش برای تولید تریاک مورد نیاز مصارف دارویی پیشنهادی است که چند وقتی است مطرح شده است. حداقل ۶۰۰ و حداکثر هزار تن تریاک، آماری است که تاکنون از سوی مراجعی همچون وزارت بهداشت و ستاد مبارزه با مواد مخدر در خصوص میزان تریاک مورد نیاز برای صنعت داروسازی کشور داده شده است. موادی که بخشی از طریق کشفیات و بخش دیگر واردات تأمین می‌شده اما حالا با کاهش کشفیات و دردسرهای واردات، پیشنهاد کاشت خشخاش مطرح شده‌است، اما این پیشنهاد با گزارش اخیر مرکز پژوهش‌های مجلس به چالش کشیده شده! چراکه مطابق با این گزارش مصرف واقعی دارویی کشور حدود ۴۵۰-۴۶۰ تن برآورد می‌شود، اما در سال‌های اخیر این مصرف بیش از هزار تن ادعا شده و این اختلاف ۵۰۰ تنی میان نیاز صنعت دارویی کشور به تریاک ماجرا را ابهام‌برانگیز کرده‌است. با وجود این، ایران یکی از هفت کشور دارای مجوز برای تولید مواد مخدر و صادرات آن در زمینه تأمین نیازهای دارویی است.

«تریاک» فقط یک ماده مخدر و افیونی نیست. به بیان دیگر اینکه تریاک یک دارو باشد یا یک ماده افیونی کاملاً به نوع استفاده آن بستگی دارد! این ماده که از گیاه خشخاش به دست می‌آید T پایه بسیاری از داروها به خصوص داروهای مسکن به شمار می‌رود و در صنعت داروسازی کاربرد دارد. به همین خاطر هم بخشی از مواد مخدر مکشوفه از قاچاقچیان مواد مخدر در اختیار صنعت داروسازی قرار می‌گیرد تا طی فرایندهای شیمیایی و با ترفندهای داروسازی مواد مرگ به اکسیر شفابخش تبدیل شود. با تمام اینها بعد از حاکمیت طالبان بر افغانستان و سیاست کاهش کشت مواد مخدر در این کشور میزان کشفیات مواد مخدر در کشورمان کاهش‌یافته و مجوز واردات تریاک هم فقط ۵۰ هزار تن است که کفاف نیاز صنعت داروسازی را نمی‌دهد. به همین خاطر هم ماجرای کشت خشخاش از سوی ستاد مبارزه با مواد مخدر و وزارت بهداشت مطرح شد.

■ توجیهات پیشنهاد کشت خشخاش

شهریور ماه امسال بود که حسین ذوالفقاری دبیرکل ستاد مبارزه با مواد مخدر در گفت‌وگویی با ایرنا با اشاره به کاهش کشفیات تریاک در مقابل افزایش کشفیات شیشه و هروئین درباره وضعیت تأمین تریاک مورد نیاز صنعت داروسازی اینگونه توضیح داد: «اکنون دو اتفاق افتاده است، یکی اینکه به دلیل سیاست‌های دولت افغانستان(طالبان) و کاهش کشت مواد مخدر به شدت میزان کشفیات در حوزه ماده مخدر تریاک کاهش یافته، به طوری که سال گذشته حدود ۲۲۰ تن مجموع کشفیات تریاک کشور بوده‌است و امسال بر اساس پنج ماه گذشته، میزان کشفیات کمتر نیز خواهد شد. میزان مجوز واردات تریاک ما سالانه ۵۰ تن است، حالا اگر فرض کنیم ۱۵۰ تن کشفیات داشته باشیم، در مجموع ۲۰۰ تن تریاک خواهد شد.»

وی گفت: «موضوع دوم اینکه خلوص موادمخدر هم کاهش پیدا کرده، یعنی خلوص مواد کشف شده از ۲۶ درصد به حدود ۱۰ درصد رسیده و این نیز یکی از مشکلات است.»

ذوالفقاری تصریح کرد: «از طرفی وزارت بهداشت برای تأمین نیازهای دارویی بیمارستانی و اتاق عمل‌ها و مانند آن، سالانه در حدود هزار تن ماده مخدر تریاک نیاز دارد، البته بعضی سال‌ها ۸۰۰ تن، برخی سال‌ها ۹۰۰ و برخی سال‌ها ۷۰۰ تن نیاز وزارت بهداشت بوده‌است، اگر ما امسال حدود ۲۰۰ تن از محل کشفیات و واردات داشته باشیم، مابقی نیاز برای تولید داروی کشور را چه باید کرد؟»

از نگاه وی برای تأمین این مواد، دو راهکار بیشتر نداریم، یا باید از مجوز قانونی که داریم بر اساس پروتکل‌های بین‌المللی و با رعایت قانون داخلی و کنترل شده، از طریق کشت داخل این نیاز را تأمین کنیم، یا باید برای واردات بیشتر مجوز بگیریم.

ذوالفقاری تأکید کرد:«موضوع دیگری که وجود دارد این است که برای همین کلینیک‌ها و مراکز درمانی معتادان هم باید ماده مخدر داشته‌باشیم، در واقع اینها را هم باید مدیریت کرد تا سیر درمان را طی کنند و در حقیقت مدیریت مصرف کنیم.»

■ مجوز بین‌المللی ایران برای کشت خشخاش و صادرات تریاک

ذوالفقاری در عین حال به حقوق قانونی ایران برای کست خشخاش هم اشاره داشت و گفت:«ایران (بر اساس پروتکل ۱۹۵۳) یکی از هفت کشور دارای مجوز برای تولید مواد مخدر و صادرات آن در زمینه تأمین نیازهای دارویی است. یعنی کشور ما از نظر بین‌المللی مجاز است که برای تأمین نیازهای دارویی و درمانی خود اقدام به کشت مواد مخدر کند، حتی برای صادرات مواد مخدر برای تأمین نیاز تولید داروی دیگر کشورها هم مجوز برای صادرات موادمخدر(تریاک) را دارد.»

به گفته وی در حال حاضر ما بر اساس نظر ای‌سی‌دی در سازمان ملل، مواد مخدر را برای نیازهای درمانی و دارویی وارد می‌کنیم، در طول چند دهه گذشته عمده نیازهای دارویی ما از محل کشفیات مواد مخدر تأمین شده‌است، یعنی ما تقریباً میانگین سالانه ۷۰۰ تا ۸۰۰ تن کشفیات مواد مخدر(برپایه تریاک) داشتیم که عمده شرکت‌های داروسازی از این استفاده می‌کردند.

■ کشت کنترل‌شده

وزیر بهداشت هم چند روز پیش در سفر خود به کرمان درباره لزوم کشت تریاک در کشور گفت: «در کشور یک سری داروهایی داریم که اگر نباشد نمی‌توان کار کرد و بسیاری از مواداولیه آن هم از افغانستان می‌آمد و در کارخانه‌های ما ساخته می‌شد که الان دیگر این مواد اولیه نمی‌آید و نیاز است قانونی باشد که بتوانیم در مناطق مناسب و با حساب و کتاب و کنترل دقیق مسئولان انتظامی و قضایی کشت تریاک انجام شود و باید به این موضوع توجه شود.»

■ تبعات کشت قانونی خشخاش

با تمام اینها اما گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس با عنوان «بررسی و ارزیابی موضوع قانونی‌سازی کشت خشخاش در ایران» با اشاره به تلاش‌های صورت گرفته در کشور برای مبارزه با مواد مخدر، موضوع قانونی‌سازی کشت خشخاش را مورد بررسی قرار داده‌است. بر اساس این گزارش، قانونی‌سازی کشت خشخاش تحت دو سناریو، با عنوان مدیریت عرضه و تقاضای مواد مخدر و تأمین مواد اولیه دارویی، هر از چند گاهی پیشنهاد شده‌است.

مرکز پژوهش‌ها با بررسی هر دو سناریو معتقد است که هر یک از دو سناریوی مطرح‌شده به‌منظور توجیه ضرورت قانونی‌سازی کشت خشخاش در کشور با ابهامات و چالش‌های اساسی مواجه هستند. ایده قانونی‌سازی کشت با هدف به دست گرفتن زنجیره تولید تا مصرف توسط دولت، مبتنی بر کنوانسیون‌های بین‌المللی و نیز شرایط اجتماعی- فرهنگی جامعه، اساساً امکان اجرایی شدن نداشته و کارایی و اثربخشی آن از پیش مورد تردید است. در صورت اجرایی‌شدن، این سیاست پیامدها و آثار منفی بسیار گسترده‌ای در حوزه‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و امنیتی در پی خواهد داشت، چراکه قانونی‌سازی کشت خشخاش پیش‌زمینه قانونی‌سازی توزیع و مصرف تریاک است! کشت و توزیع قانونی خشخاش عامل از بین رفتن قبح اجتماعی اعتیاد و افزایش شیوع و بروز آن خواهد بود. از سوی دیگر قانونی‌سازی کشت، توزیع و مصرف تریاک اشکال شرعی دارد. ایده قانونی‌سازی کشت خشخاش در دوران پیش از انقلاب تجربه‌ای شکست خورده‌است و قانونی‌سازی کشت با هدف مدیریت عرضه و تقاضا تجربه مشابه یا موفقیت‌آمیز جهانی ندارد. طبق تأکید این گزارش ایده قانونی‌سازی کشت خشخاش در تعارض با اصول سوم و چهارم قانون اساسی، منویات مقام معظم رهبری (مدظله العالی)، سیاست‌های کلی مبارزه با مواد مخدر و ماهیت و اهداف انقلاب اسلامی است.

■ ابهامات آماری

دفتر مطالعات اجتماعی مرکز پژوهش‌ها تصریح کرده که سناریو دومی که طرفداران ایده قانونی‌سازی کشت خشخاش طی چند ماه اخیر و به تواتر طی سال‌های پیش، دنبال کرده‌اند، توجیه قانونی‌سازی کشت خشخاش با اشاره به ضرورت تأمین مواد اولیه برای تولیدات دارویی است. این ایده نیز از چندین جهت محل مناقشه بوده و با ابهاماتی اساسی مواجه است. از یک طرف، طبق داده‌های اخذ شده از دستگاه‌های ذی‌ربط، میزان تریاک استفاده شده برای تأمین نیازهای دارویی کشور طی دو دهه گذشته بسیار کمتر از اعدادی است که اکنون به عنوان نیاز اعلام می‌شود؛ این به معنای آن است که در برآورد نیاز سالانه کشور و فوریت و ضرورت قانونی‌سازی کشت خشخاش به‌منظور تأمین نیازهای دارویی اغراق و بزرگ‌نمایی صورت گرفته‌است. در همین زمینه، برآوردها حاکی از آن است که نیاز سالانه کشور به مواد اولیه داروهای مخدر پایه با تخصیص حدود ۵۰۰ تن تریاک قابل‌تأمین است؛ این میزان از تریاک نیز، با توجه به ناپایدار بودن و افزایشی شدن روند کشت خشخاش در افغانستان طی دو سال اخیر، کماکان از طریق کشفیات مواد مخدر در کشور قابل‌تأمین خواهد بود. از سوی دیگر، با توجه به آثار و پیامدهای گسترده قانونی‌سازی کشت خشخاش، به‌نظر می‌رسد که در صورت ضرورت و نیاز، واردات بخشی از حجم تریاک مورد نیاز کشور، می‌تواند به‌عنوان سناریو جایگزین مورد بررسی واقع شود.

■ پیشنهاد جایگزین کشت خشخاش

در این گزارش آمده که در صورت ضرورت و اضطرار و با فرض کافی نبودن کشفیات تریاک یا عدم امکان انجام واردات برای تأمین نیازهای دارویی کشور و احراز ضرورت برای کشت محدود و تحت کنترل خشخاش، مبتنی‌بر تبصره ماده (۴۱) قانون مبارزه با مواد مخدر، امکان کشت محدود و تحت کنترل نوع خاصی از گیاه خشخاش با نام (شقایق پاپاور سامنیو فرم الی فرا) فراهم است؛ بنابراین برای انجام این نوع کشت، نیازی به طرح یا لایحه قانونی جدید یا اصلاح مفاد قانون فعلی وجود ندارد. البته کارشناسان امر معتقدند که این موضوع نمی‌تواند از طریق رسمیت بخشیدن به کشت غیرقانونی موجود و تغییر نوع بذر انجام پذیرد؛ همچنین، با توجه به آثار و پیامدهای گسترده اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی ناشی از قانونی‌سازی کشت خشخاش، استفاده از زمین‌های کشاورزی و نیروی کار جامعه محلی برای این قضیه به هیچ‌وجه مورد تأیید نیست.

مرکز پژوهش‌ها در پیشنهاد دیگری هم آورده که به‌منظور جلوگیری از تشویش اذهان عمومی، پیشنهاد می‌شود که متولیان امر، از جمله ستاد مبارزه با مواد مخدر و وزارت جهاد کشاورزی، به‌صورت صریح و شفاف درباره سیاست کنونی کشور که قائل به ممنوعیت کشت خشخاش است اطلاع‌رسانی و موضع‌گیری کرده و ضمن تبیین موضوع، هشدارهای لازم را نسبت به عواقب کشت غیرقانونی صادر کنند؛ همچنین، لازم است نهادهای نظارتی، انتظامی و قضایی از طریق سازوکارهای مقتضی و مناسب، از هرگونه اظهارنظر شتابزده و غیرکارشناسی در مورد مقوله کشت خشخاش در فضای عمومی و رسانه‌ای جلوگیری به عمل آورند.

گزارش ۲

مهسا گربندی

جهان در نوسان ال‌نینو

رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی: با ورود به شرایط ال‌نینو، امید تازه‌ای برای بهبود بارش‌های زمستان و به‌ویژه بهار ایجاد می‌شود

پژوهش‌های تازه نشان می‌دهند ال‌نینو در حال تغییر است، دیگر چرخه‌ای نامنظم و غیرقابل پیش‌بینی نیست، بلکه با قدرت بیشتر و نظم نسبی بازمی‌گردد. این یعنی بارش‌های سیلابی در یک نقطه و خشکسالی‌های طولانی در نقطه‌ای دیگر، با شدت و سرعت بالاتر رخ می‌دهند. ایران هم پاییز خشکی را تجربه می‌کند، اما کارشناسان می‌گویند با ورود به شرایط ال‌نینو، زمستان و بهار ممکن است بارش‌های نسبتاً بهتری داشته باشیم، هر چند ترسالی قطعی نیست.

پژوهشی تازه پرده از تحولی اقلیمی برداشته که می‌تواند یکی از مهم‌ترین چرخش‌های آب‌وهوایی قرن باشد، اینکه ال‌نینو نه‌تنها در حال قدرتمندتر شدن است، بلکه از الگوی رفتاری نامنظم و پیش‌بینی‌ناپذیر امروز فاصله می‌گیرد و به چرخه‌ای تکرارشونده‌تر و ساختارمندتر نزدیک می‌شود. در نگاه اول، این نظم تازه می‌تواند فرصتی برای پیش‌بینی دقیق‌تر فصل‌های بارندگی و خشکسالی تلقی شود، اما واقعیت بسیار پیچیده‌تر از اینهاست.

■ ریتم قدرتمند و جهانی ال‌نینو

پژوهش‌های جدید نشان می‌دهند که گرم شدن تدریجی اقیانوس آرام و افزایش گازهای گلخانه‌ای، چرخه ال‌نینو ـ لانینا را به آستانه یک «نقطه واژگونی» رسانده است، نقطه‌ای که پس از آن، این نوسان معروف با ریتمی منظم‌تر اما شدت بالاتر رخ می‌دهد. طبق این یافته‌ها، ال‌نینو که تاکنون با فاصله‌های نامشخص و دوره‌های ناموزون ظاهر می‌شد، در دهه‌های آینده هر دو تا پنج سال یک‌بار بازمی‌گردد، آن هم با قدرتی که پیامدهایش کاملاً جهانی خواهد بود. این الگوی تازه به‌جای آنکه جهان را به سمت افزایش یا کاهش پایدار بارش ببرد، زمین را وارد عصر «افراط در نوسان» می‌کند، از یک‌سو بارش‌های سیلابی و از سوی دیگر خشکسالی‌های طولانی.

پیامدها نیز منطقه‌به‌منطقه متفاوت اما عمیق‌اند. اروپای غربی، بخش‌هایی از امریکا و نواحی وسیعی در آسیا باید خود را برای زمستان‌های پربارش و بارش‌های ناگهانی آماده کنند، در مقابل، برخی مناطق آفریقا و جنوب آسیا احتمالاً با کم‌بارشی، تنش آبی و خشکسالی‌های ممتد دست‌وپنجه نرم خواهند کرد. این همان وضعیتی است که پژوهشگران از آن با عنوان «شلاق هیدروکلایمت» یاد می‌کنند، حالتی که در آن اقلیم با سرعتی غیرعادی میان خشکی و رطوبت نوسان می‌کند و برنامه‌ریزی منابع آب را بیش از هر زمان دیگری دشوار می‌سازد.

گرچه منظم‌تر شدن این چرخه در ظاهر نویدی برای پیش‌بینی‌پذیری بیشتر است، اما شدت و گستره اثرات آن چنان بالاست که می‌تواند بحران‌های آبی را در سطح جهانی تشدید کند. از مدیریت منابع آب و کشاورزی تا سدسازی، هشدارهای سیل و سیاست‌گذاری اقلیمی، همگی باید خود را با دوره‌ای جدید هماهنگ کنند، دورانی که در آن آب‌وهوا بیش از همیشه خشن، متغیر و غافلگیرکننده خواهد بود.

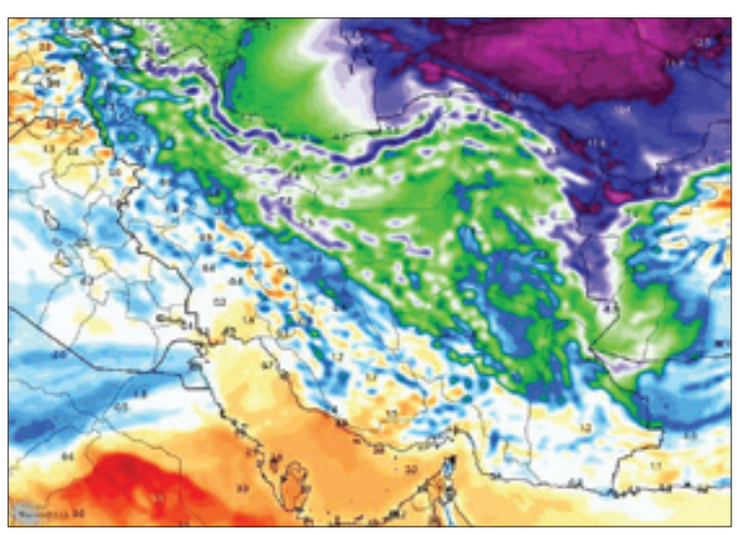

■ زمستان و پاییز خشک ایران زیر سایه لانینا

اما وضعیت ایران چگونه خواهد بود؟ احد وظیفه، رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی، با اشاره به نقش فاز لانینا در کاهش بارش‌های پاییزی، توضیح می‌دهد: «تداوم خشکسالی در پاییز امسال و هفته جاری، پیامد فاز لانینا است که بارش‌های این فصل را به شدت کاهش داده‌است. پس از پایان این فاز و ورود به شرایط خنثی تا ال‌نینو در سال آینده، امید تازه‌ای برای بهبود بارش‌های زمستان و به‌ویژه بهار ایجاد می‌شود.» او درباره احتمال تأثیر ال‌نینو بر بارش‌ها گفت: «الگوی بارش‌های منطقه‌ای با رخداد ال‌نینو تغییر می‌کند و جابه‌جایی مناطق بارش در اقیانوس آرام باعث می‌شود مسیر سامانه‌های باران‌زا از مدیترانه و دریای سرخ به سمت ایران تقویت شود. این یعنی در زمستان و بهار شانس دریافت بارش‌های بهتر افزایش می‌یابد.»

وظیفه با اشاره به پیش‌بینی مدل‌های جهانی توضیح داد که «زمستان سال آینده نزدیک به نرمال پیش‌بینی می‌شود، این شرایط می‌تواند بخشی از کمبود بارش پاییز را جبران کند. البته این به معنای ترسالی نیست، اما احتمالاً بارندگی‌ها بهتر از سال‌های گذشته خواهد بود و به ویژه در فصل بهار وضعیت مناسبی انتظار می‌رود.»

او همچنین درباره تفاوت خروجی مدل‌ها گفت: «برای دستیابی به نتیجه دقیق، معمولاً ۸ تا ۱۰ مدل جهانی را کنار هم بررسی می‌کنیم. مدل اروپایی برای جنوب‌غرب کشور نقشه‌های امیدوارکننده‌تری نسبت به مدل امریکایی نشان داده و پیش‌بینی بارش‌های بهاره را مطلوب‌تر ترسیم کرده‌است. امیدواریم این پیش‌بینی‌ها تحقق یابند.»

وظیفه در پایان اظهار داشت: «هر چند ال‌نینو همیشه بارش کافی برای کشور ایجاد نکرده، اما به‌طور متوسط، خشکسالی‌های ایران در سال‌های ال‌نینو کمتر از سال‌های لانینا بوده‌است، بنابراین ورود به شرایط ال‌نینو، دست‌کم احتمال بهبود بارش‌ها را افزایش می‌دهد.»

پرواضح است که ال‌نینو و لانینا تنها پدیده‌های اقلیمی نیستند، آنها زنگ خطر بحران آب، کشاورزی و زیرساخت‌های شهری را به صدا درمی‌آورند. در جهانی که نوسان‌های آب‌وهوایی با شدت و سرعت بیشتری رخ می‌دهد، پیش‌بینی و مدیریت منابع آب بیش از هر زمان دیگری اهمیت دارد. برای ایران، ورود به شرایط ال‌نینو امیدی نسبی برای بهبود بارش‌هاست، اما کارشناسان تأکید می‌کنند که آمادگی، برنامه‌ریزی و مدیریت هوشمندانه منابع آب، تنها راه مقابله با خشکسالی‌ها و بارش‌های ناگهانی خواهد بود.

گزارش

کبری فرشچی

پیوند کلیه

تنها راه درمان بیماران دیالیزی

بیماری‌های کلیوی ۱۴۰۴ از جمله بیماری‌هایی است که روی کیفیت زندگی افراد تأثیر می‌گذارد. اینجا هم مثل همیشه پیشگیری بهتر از درمان است و به همین خاطر باید به افراد دارای سلامت یادآوری کنیم سلامت کلیه‌ها چقدر با کیفیت زندگی، سلامت قلب و مغز و حتی طول عمر افراد گره خورده‌است. شعار امسال هفته مراقبت از بیماران کلیوی هم «از پیشگیری تا تشخیص و برابری مراقبت برای همه» بود و تأکید داشت که آگاهی و دسترسی عادلانه به خدمات درمانی باید برای تمام اقشار جامعه فراهم باشد؛ به‌خصوص سالمندان، بیماران مزمن و خانواده‌هایی که با محدودیت‌های مالی یا جغرافیایی روبه‌رو هستند.

نقش دیابت و فشار خون در آسیب کلیوی، اهمیت فرهنگ اهدای عضو، ضرورت آگاهی‌بخشی رسانه‌ها، توجه به قوانین حمایتی، جایگاه حیاتی پرستاران دیالیز و اهمیت تغذیه سالم در بیماران کلیوی از جمله موضوعات مهمی است که در درمان بیماران کلیوی باید مورد توجه قرار گیرد. هدف اصلی، ایجاد یک جریان مداوم آگاهی است؛ اینکه مردم علائم هشداردهنده بیماری کلیه را بشناسند، سالمندان غربالگری منظم انجام دهند، مصرف نمک و چربی را کاهش دهند، به خوددرمانی دارویی توجه نکنند و نوشیدن آب کافی را در برنامه روزانه بگنجانند. افزایش شیوع نارسایی کلیوی، هزینه‌های سنگین درمان و دشواری‌های دسترسی در برخی مناطق، نشان می‌دهد که پیشگیری مهم‌ترین راهکار در برابر این بیماری خاموش است؛ بیماری‌ای که اغلب بی‌علامت پیش می‌رود و زمانی تشخیص داده می‌شود که آسیب جدی ایجاد شده‌است.

■ مهم‌ترین مشکلات اساسی بیماران کلیوی

مراقبت از کلیه‌ها، مراقبت از آینده بدن است، اما بیماران کلیوی با مشکلات متعددی دست و پنجه نرم می‌کنند.

الف. عدم دسترسی آسان بیماران به داروهای با کیفیت در حال حاضر به یک معضل مبدل شده.

ب. سرگردانی بیماران در تهیه داروهای مورد نیاز و حیاتی باعث نارضایتی بیماران شده یا در بعضی موارد بیماران با مشکلات اساسی روبه‌رو می‌گردند.

ج. عدم تمکن مالی بیماران برای تهیه داروها در مکان‌های غیر رسمی

همچنین به دلیل هزینه‌های گزاف بیماران دارای آسیب کلیوی می‌طلبد مسئولان و نهادهای حمایتی توجه ویژه‌ای به این قشر آسیب‌پذیر داشته‌باشند.

■ افزایش قیمت دارو چالش اصلی بیماران

بیشترین آمار متقاضیان پیوند در تهران و استان‌ها با جمعیت بالا به دلیل آمار بیماران بیشتر از سایر استان‌های دیگر است. البته همه می‌دانیم که تنها راه درمان بیماران دیالیزی پیوند است و هر چه آمار پیوند در کشور بیشتر شود، هزینه‌های دولت کاهش می‌یابد. انجمن خیریه حمایت از بیماران کلیوی تنها مرجع رسمی ثبت‌نام متقاضیان اهدا کننده کلیه (زنده) است. تعامل و همکاری خوبی میان انجمن و وزارت بهداشت وجود دارد، اما مطالبه بحق بیماران باید همانند دسترسی آسان به تهیه دارو و حمایت‌های درمانی جهت کاهش آلام بیماران بر طرف شود. افزایش بالای قیمت دارو یکی از مشکلات اساسی بیماران است. با توجه به روند رو به افزایش بیماران کلیوی در چند سال اخیر داروخانه‌های توزیع داروهای پیوند کمتر از انتظار بیماران بوده و قیمت آن بسیار افزایش یافته که امید است با همکاری و تدابیر مسئولان ذیربط این مشکلات مرتفع گردد که چنانچه این اتفاق رقم نخورد، بیماران پیوند و دیالیز با مشکلات عدیده‌ای روبه‌رو خواهند شد. معمولاً اهداکنندگان کلیه کمتر و متقاضیان پیوند بیشتر است، از طرفی با توجه به شرایط جسمانی تمام بیماران قادر به دریافت عضو نیستند و این عوامل باعث طولانی شدن انتظار پیوند است. در تمام مراکز استان‌ها و بسیاری از شهرستان‌های پر جمعیت انجمن تأسیس و به صورت فعال مشغول خدمت‌رسانی به بیماران کلیوی هستند. خیرین و بیماران از مؤسسان انجمن بوده‌اند و خیرین از ابتدا تاکنون با حمایت‌های روز افزون از بیماران موجب گسترش و توسعه خدمات انجمن شده‌اند، بنابراین انتظار می‌رود نیکوکاران بیش از بیش با حمایت‌های خود بیماران و خانواده‌های آنان را یاری رسانند.

بسیج

بسیج ۹ هزار و ۸۹۰ نیروگاه خورشیدی خانگی ساخت

دبیر اشراف راهبردی سازمان بسیج مستضعفین با اشاره به طرح جهاد روشنایی بسیج اظهار کرد: تاکنون ۹ هزار و ۸۹۰ نیروگاه خورشیدی خانگی ایجاد شده‌است.

مقداد فرمانی، دبیر اشراف راهبردی سازمان بسیج گفت: در بخشی از برنامه اقتصاد مقاومتی که در بسیج پیگیری می‌شود، طرح جهاد روشنایی اجرا می‌شود که بر ایجاد نیروگاه‌های کوچک خورشیدی در منازل و محلات تمرکز دارد. این طرح به کاهش ناترازی برق و تقویت تاب‌آوری انرژی کمک می‌کند. در این طرح، خانوار با دریافت وام، پنل خورشیدی نصب می‌کند و برق تولیدی را مصرف یا مازاد آن را به دولت می‌فروشد و اقساط همان وام از محل درآمد برق پرداخت می‌شود. با این شیوه تاکنون ۹۸۹۰ نیروگاه خورشیدی خانگی ایجاد شده‌است. فرمانی تصریح کرد: در کنار اینها، بسیج در حوزه‌های دیگری مانند طرح‌های دانش‌بنیان، تولید گوهرسنگ‌ها، صنایع‌دستی، طرح استاد – شاگردی در اصناف، رفع موانع تولید و ایجاد دهکده اقتصاد مقاومتی در استان‌ها نیز فعالیت دارد.

وی ادامه داد: بسیج در حوزه اقتصاد مقاومتی نیز توفیقات خوبی داشته‌است. برای مثال، در طرح‌های اشتغالزای خرد خانگی که با عنوان «طرح فدک» اجرا می‌شود، بسیج جامعه زنان توانسته طی یک سال گذشته بیش از ۸ هزار شغل برای زنان سرپرست خانه‌دار ایجاد کند. این فعالیت‌ها شامل ایجاد شغل، آموزش مهارت و در برخی موارد ارائه وام برای راه‌اندازی کسب‌وکار است. فرمانی گفت: بسیج همچنین شبکه گسترده‌ای از صندوق‌های قرض‌الحسنه محلی دارد. از سال ۱۴۰۳ تاکنون بیش از ۸۰۰ صندوق و از ابتدا تاکنون در مجموع بیش از ۳۰ هزار فعال شده و بیش از یک میلیون و ۳۸۰ هزار نفر عضو این صندوق‌ها هستند. این صندوق‌ها کاملاً مردم‌محور و در اختیار خود اهالی محله‌اند و فقط نظارت کلی با بسیج است. تاکنون حدود ۷۵ میلیارد تومان از منابع مردمی به‌صورت وام بین خود مردم تبادل شده که خروجی آن ۱۷ هزار فرصت شغلی بوده‌است. علاوه بر آن، تجمیع چند صندوق منجر به تشکیل حدود ۲ هزار تعاونی شده که خود نقشی مؤثر در اشتغالزایی دارد.

وی گفت: از سال ۹۹ همکاران ما موفق شدند حدود ۴۲ تا ۴۳ هزار پایگاه را که فعالیت کمی داشتند یا خاموش بودند، احیا کنند. یعنی حدود ۵۰ درصد پایگاه‌ها دوباره فعال شده‌اند. احیا فقط روشن کردن چراغ نیست؛ یعنی برنامه‌داشتن، جذب‌داشتن و اثرگذاری بر بسیجی تا به اقناع برسد.

مقداد فرمانی در گفت‌وگو با فارس گفت: نمونه‌ای از این احیا، برنامه بزرگ تابستان امسال است که در آن بیش از ۳۰ هزار پایگاه مقاومت برای نوجوان‌ها برنامه آموزشی، تربیتی و تفریحی اجرا کردند. تفاوت بسیج با دیگر نهادهای مسئول اوقات فراغت این است که تربیت حین نقش‌آفرینی انجام می‌شود؛ چه در آموزش، چه ورزش، چه گروه‌های جهادی یا حتی رزمایش‌های شبه‌نظامی. تربیتی که در میدان رخ می‌دهد اثر دیگری دارد. وی تصریح کرد: به برکت همین فعالیت‌ها، بسیج توانست حدود ۲ هزار و ۴۰۸ مسجد را که خاموش بودند، دوباره روشن کند؛ یعنی آبادانی مساجد با حضور مردم محقق شد.